

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Statens Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Bivirksomheder m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 957).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

C. Sørensen: Dette Lovforslag er populært kaldet „Benloven“, og efter den Behandling, som Lovforslaget er undergaaet i Landstinget, tror jeg, det tør siges, at Betegnelsen er fuldt ud korrekt, for nu er der i Virkeligheden kun et Skelet af en Lov tilbage. Hovedbestemmelsen i det oprindelige Lovforslag indeholdtes i Lovforslagets § 4, der gik ud paa at forbyde Generaldirektører, Departementschefer, Direktører og Kontorchefer i Centraladministrationen, Amtmænd, Overpræsidenten og Politidirektøren i København samt fast ansatte Dommere at indtræde i indtægtgivende Virksomheder som Bestyrelsesmedlemmer eller paa anden Maade. Den Forbudsbestemmelse, som det oprindelige Lovforslag indeholdt, er altsaa gaaet ud. Bestemmelsen i § 4 er gledet over i § 2, og Forbudsbestemmelsen er som sagt gledet ud. Dermed er det altsaa tilladt de Embedsmænd, som er Indehavere af de Bivirksomheder, her er Tale om, i Fremtiden at bibeholde dem, og Tilladelse til at indehave Virksomheder af lignende Natur kan fremtidig erhverves ved kongelig Resolution. Det var altsaa Lovforslagets Hovedbestemmelse, og den er, saa vidt jeg skønner, reduceret til, at Forholdene bliver, som de nu er. Men desuagtet vil jeg anbefale, at vi stemmer for Lovforslaget i den foreliggende Form. Det forekommer mig, at den eneste Realitet, der nu er tilbage i Lovforslaget, er Bestemmelsen i § 6, hvorefter de forskellige Ministre til Konseilspræsidenten skal give Meddelelse om, hvilke Tilladelser der er givet i Aarets Løb, og Konseilspræsidenten skal saa igen give Rigsdagen Meddelelse om de Tilladelser, der i Aarets Løb er givet, og det vil maaske have nogen moralsk Betydning. Jeg vil derfor anbefale, at vi stemmer for Lovforslaget.

Lovforslagets Oprindelse og Grundlaget for dets Fremkomst skal jeg ikke komme ind paa. Det vil være bekendt for Tingets

ærede Medlemmer, at Lovforslaget fremkom paa Grundlag af en Kommissionsindstilling. Men, som sagt, jeg anbefaler Tingets højtærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Marott: Man kan ikke sige, at det bedste er blevet tilbage i dette Lovforslag, siden det har været til Behandling og Barbering i Landstinget. Som den ærede Ordfører (C. Sørensen) fremhævede, er en af de vigtigste Bestemmelser udgaaet, nemlig Bestemmelsen, som absolut forbyder Generaldirektører, Dommere, Departementschefer o. s. v. at træde i Tjenesteforhold til erhvervsdrivende Selskaber. Naar det nu er bestemt, at de kan indtræde i saadanne Tjenesteforhold ved kongelig Resolution, vil det sikkert i Praksis betyde, at de i Regelen vil kunne indtræde i saadanne erhvervsdrivende Selskaber som Bestyrelsesmedlemmer, idet denne kongelige Tilladelse vel i Regelen vil blive givet. Naar den ene faar en saadan Tilladelse, hvorfor skal den anden saa ikke ogsaa have den?

Det forekommer mig, at denne Bestemmelse, som Landstinget nu har indsat, er særlig uheldig, fordi den ogsaa omfatter Dommere. Man kan, hvis dette Lovforslag vedtages, ikke sige, at der er truffet Foranstaltninger for at tilvejebringe saadanne Forhold, at Dommere vil være i Stand til at udføre deres ophøjede Kald paa uhildet Maade. Det er de nemlig ikke i Stand til, naar de er indfiltrerede i det økonomiske Liv som Bestyrelsesmedlemmer i erhvervsdrivende Selskaber med det personlige Afhængighedsforhold, som en saadan Stilling paa mange Maader vil medføre. Fra de Oplysninger, som har foreligget i Kommissionen, af hvilken jeg havde den Ære at være Medlem, ved jeg, at denne Dommernes Deltagelse i Erhvervslivet er ret almindelig baade for Enkeltdommers Vedkommende og for Dommere i de højere og den højeste Ret her i Landet. Jeg beklager altsaa i højeste Grad, at man ikke har vedtaget § 4 saaledes, som Folketinget vedtog den, idet man derved navnlig vilde opnaa, at Dommere kom til at staa saa frit og uafhængigt, som de bør staa, naar de skal træffe deres Afgørelser i de mange forskelligartede og indviklede Forhold, som kan komme til at foreligge til deres Afgørelse. Men ogsaa for Kontorchefer og Departementschefer synes jeg, det er uheldigt, at de skal kunne være implicerede i saadanne erhvervsdrivende Selskaber, idet den Interesse, de derved faar, kan have en uheldig Indflydelse paa